

kreds (Foss) tager ham forstaaende under den anden, saa at han ligesom danner Stangen i den Plat-de-menage, der dannes af disse tre Personer. Men om denne Tilslutning er ham saa behagelig, som den synes nødvendig for de to andre ærede Medlemmer, er jeg ikke klar over. Paa den anden Side forstaar jeg nok, hvad Meningen er, naar dette Forsøg gøres paa at omslynge ham saa kærligt. Men altsaa, selv om han havde faaet Tilslutning fra det konservative Parti, havde han ikke kunnet gennemføre det, for de Konservative og Venstre danner jo ikke Flertallet i denne Sal, og jeg tror med Rette at kunne paastaa, at han ikke havde faaet Tilslutning fra de to Partier, som i Øjeblikket udgør Flertallet. Han havde ikke faaet Tilslutning derfra, for da var ikke, hvad man kalder det psykologiske Øjeblik kommet til at gennemføre saadanne Love. Hvorfor ikke? Fordi man tidligere med Rette har gjort den Indvending mod saadanne indirekte Skattelove, at de behøvedes ikke, at Staten endnu ikke var stillet saaledes, at man ogsaa maatte kræve saadanne Indtægter for Statskassen. Men fra det Øjeblik, da de truende Forhold for hele Samfundet, som nu foreligger, og som forværres, efter som Tiden gaar, havde tegnet sig ganske tydeligt, jeg kan næsten sige fra det Øjeblik, Kornordningen var vedtaget her i Tinget, og der var ringet med Stormklokken overfor den kommende Tid, var det ikke muligt efter min Mening — det viste sig ogsaa, at jeg havde Ret — for de to demokratiske Partier, det radikale Venstre og det socialdemokratiske Parti, at modsætte sig saadanne indirekte Skatter.

Nu er det blevet tydeligt for enhver. Jeg siger det ikke overfor det ærede Medlem, som straks var klar over, at saadanne Skattelove maatte gennemføres, og at Staten overhovedet maatte lægge Beslag paa al den Indtægt, det var muligt at skaffe, og egentlig heller ikke overfor det konservative Folkeparti — skønt det randt mig lige i Øjeblikket i Hu, at man havde modsat sig Forslagene fra den Side —, for jeg tror ikke, det er muligt at gøre Partiet det mere klart, end det tidligere var for dette, at baade Statslaan og Skattelove var nødvendige. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, hvilke Udgifter Staten paa ny kommer til at dække. Det er saaledes, at hver Gang denne Stormklokke ringer, hver Gang den falder til Slag, gaar der 1 Million ud af Statskassen, og den ringer ret hyppigt. Jeg har blot villet sige, at det

kan ikke nytte at se tilbage, det kan ikke nytte at klage over eller sørge over, at de Millioner, saadanne Skattelove kunde have indbragt, ikke er kommet ind i Statskassen. Spørgsmaalet var alene det, om Lovene kunde gennemføres, og jeg har altsaa ikke været af den Mening, at det kunde ske tidligere. Jeg tror, at jeg overfor det ærede Medlem (N. Neergaard), der maaske kan være af en anden Mening end jeg, bestandig tør hævde, at dette ikke var muligt.

Paa det Tidspunkt, jeg troede, at nu var Øjeblikket kommet, fremsatte jeg Lovforslagene, og saa er det lykkedes at gennemføre dem i Virkeligheden paa en overordentlig kort Tid, for saa var Nødvendigheden blevet klar for alle. Man forsinkede Gennemførelsen et Par Uger, ikke til Fordel for Statskassen og heller ikke til Fordel for de handlende, der berørtes af disse Lovforslag, men fordi man ikke kunde finde sine egne Ben i Politikken. Det er en Ting for sig, men ellers maatte denne beske Drik, som jeg tillod mig at kalde den, i Virkeligheden tages. Jeg har ikke den Gang ment, at det var noget — hvad skal jeg kalde det? — enevældigt, jeg truede med. Jeg vilde antyde, at det var nødvendigt hurtigt at tage sin Beslutning. Jeg mente kun, at naar alle maatte være overbeviste om, at Nødvendigheden forelaa, var der ikke stor Grund til at tage en Forsinkelse eller Opsættelse, som dog ikke kunde afhjælpe Tingen, naar det nu en Gang var givet, at vi skulde belaste Borgerne her i Landet med yderligere Skatter.

Jeg vil give nogle Oplysninger om, hvordan den finansielle Stilling i Øjeblikket er, saa friske som jeg kan give dem, det skal blive ganske kort. Jeg skal først meddele, hvorledes Indtægt og Udgift stiller sig for de første 6 Maaneder, der er forløbet af Skatteaaret, med saa nøjagtige Tal, som der overhovedet kan skaffes til Veje. I de 6 Maaneder fra 1ste April til 1ste Oktober har Indtægterne paa §§ 1—7 været 97 Mill. Kr. mod 89¼ Mill. Kr. i de samme Maaneder i Fjor. Selve Tallet 97 Mill. Kr. i 6 Maaneder er meget betydeligt, det er et Tal, vi for ikke mange Aar siden regnede for et Beløb, der indkom for et helt Finansaar. Det har det halve Aar givet, og jeg vil gøre opmærksom paa, at da var ikke de overordentlige Skatter, som vi i høj Grad maa regne med, kommet ind i Statskassen, hverken Merindkomstskatten eller Tillægs-skatten. Men Udgiften har rigtignok i de 6 Maaneder været 139½ Mill. Kr. paa